

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Theophilo confessore. Cap[itulum]. Ix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Rex iste tate fuit gravitatis: ut vis non sine maxima causa puocaret in risum: unde et semel cum die pasche post prandiu valde rideret: et ex hoc oēs mirarent: dixit rex qd p spiritū viderat septem dormiētes in celio mote: qui dudū sup latus dextrum iacuerāt: severos in finistram: qui donec sic manerēt: multe in orbem perfectiones future forent. Sed post decursum annorum centū: iterū ad latus dextrū se verterēt. Directi sunt autē a baronibus nūcū ex anglia in greciā ad montē predictū apud ephesum civitatem. Qui per oīa sicut rex dixerat contigisse inuenerūt. Nam donec illuc nūcū peruenerūt: oēs ephesoz populi: qd septē dormiētes in finistram versū fuissent penitus ignorarūt. Qui tū modicis antea diebus sup dextrū latus illos cognouerant dormiētes. **H**ic etiam rex circa pauperes liberalissimus et humilis fuit. Nam die quodā pauperē contractū incedere nō valētes p̄p̄o latoꝝ e carentē deuotus rex in humeris suis assumpsit: et ipm a regali palatio vsq; ad sc̄ti petri ecclesiā baiulauit. Hic etiā sepius in hora cōsecrationis xpm in carne cōspexit in manib; sacerdotū. Qui regno feliciter disposito quēuit in pace āno dñi. **M. c. lxx. id. octobris.** Sepultus iuxta beati petri altare vbi et miraculis claret.

De sancto eduardo rege et mar. Cap. lviij.

Edwardus martyꝝ

Erex secundus angloꝝ: filius eduardi regis: vna cum patre ānis duobus cum dimidio regnavit. Tūc visa est stella cometes apud vicum regium: qui dicitur caluar: significās persecutiōes in regno subsequētes. Nam clerici intrusi et criminosi a suis ecclesijs: per dūstanum archiep̄m cantuariēsem expulsi noua prela suscitariūt omnibus pene ecclesijs denastariis: quos tamē vltio diuina puniuit: vt supra dictum est in vita sancti dūstani. vij. idus septembꝝ. Tū autē mortuo egdaro rege eduardus adhuc iuuentis eēt: et elfrida nouerca ei; olim regis vꝝoz filium suū propꝝiū puerulum: necdum annoꝝ seprez regem facere pcuraret: et ob hoc cum quibusdam ex baronibus consp̄rasser. Dūstanus eduardum: vt pote cui regnūz tanq̄ p̄mogenito de iure debebat: contra vortum illorum coronauit. Unde et regina turbata in mortē regis machinari cepit. Tum autē die quadā eduardus de venatione fessus rediret: et illa sitiētī poculū potretissēt faterles ab eadē iduct; regē potēre sicca percussit et occidit. Et cum sero esset circa corpus ipsius: subito diuina lumina in seuerūt. Eniūsq; tactu claudus gressum: et mutus loquēdi vsum cōtinuo recuperarunt. Tūq; ad corpus eius elfrida regina in equo venisset: vt quasi se de nece eius inculpabilem simularet: dum redire veller: equus se

inde nullo modo mouere potuit: mutatoq; alio equo similiter et tertio sicut et priori cōtigir: vñ ab oibns de morte regis rea iudicata est. **D**e pulchus est autē rex condigno matris honore miraculis clarēs. **E**lfrida nō regina vides vltionē quā de; fecerat in clericos ecclesiāz persecutiōes de homicidiō condigne penituit: et in melius vitam mutauit.

De sancto Theophilo episcopo et confessoꝝ. Cap. lix.

Theophilus episcopo

Theophilus apud antiochiam floruit. Qui sextus a beato petro apostolo eiusdem ecclesie sedem tenuit: et vir eruditissimus multa sapientia claruit: plurimosq; libellos composuit. In testimonium libros tres ad Anatholium scripsit. Aduersum Ihermogenes heresim alium. Extrant eius et aliq; elegantes ad edificationem ecclesie pertinentes: composuit et contra martionem librum vnus. Super euangelio et prouerbijs salomonis cōmētarīos se legisse beatus tradidit hieronymus: qui cum superiorum elegantia non videns sibi congruere. Qui etiā marci antonini imperatoris temporibus in pace quēuit tertio idus octobris.

De sancto Theophilo confessoꝝ. Cap. lx.

Theophilus confessoꝝ

Theophilus in ciuitate cilicie claruit. Qui cum eēt ecclē vicedñs ecclesiasticas res: vt pote morib; et sciētia precipuus optime gubernauit: quem clerus et populus nimum diligebat. Tacante nō episcopatu: ipsum in pontificez omnis populus elegit: sed theophilus se indignū iudicans omnino recusauit. Ad metropolitanū autē violenter a populo ductus: et in episcopus sibi dari ab omnibus postulaf. Sed ipse penitus renuens: vñ ab ipso dimittitur: et alius in episcopum consecratur. Post dies modicos ad suggestionem emulorū quorūdā theophilus ab episcopo de officio depontif: et in locū eius qdā ex aduersarijs surrogatur. Desperans iste iudeum magum adiit: et eius auxiliū imploꝝauit. Quem ille nocte extra ciuitatem adduxit: et diligenter monuit ne crucem sibi imprimeret: aut christū vel agines nominaret. Vocante autē mago demones infirmit homines candidari eidem apparuerūt: qui cum cercis ardētib; ad regē ipsoꝝ diaboli i throno aureo sedēre: illū adducūt. Pro quo iudeus genui ergo ipius auxiliū postulauit. Ille theophilū officiū restituendū et maiore adhuc faciēdū pmittit: dū tñ hic xpm et matrē velit abnegare: et diabolo p̄fessionē facere: et abnegationis chirographum manu p̄p̄ia scribere. **Theo**

De sanctis in mēse octobris occurrētibz. Fo. cclij

philus ergo abnegationē fecit: et chirographū scribens diabolo tradidit. Reuersus autē mox die sequenti ab episcopo accersitur: et expulso emulo in officium remittitur: et vltra quod prius honoratur. Post dies autem aliquot theophilus resipiscere cepit: et peccatum suum desinens per dies xl. matrem misericordie inuocauit. Quibus elapsis gloriosa regina eidē nocte media apparuit: et eidem salutem spondit: ipm tamen: vt adhuc oratione persisteret admonuit. Quod cū ille fecisset: post tridnū iterum eidem virgo beata cum splendore nimio assistit: et eius peccatum ei dimissum a deo nūciauit. Cum autem ipse pro chirographo confecto nimum anxiaretur: die sequenti del genitrix eidē in somnis apparuit: et chirographum supra eius peccatus dimisit: quod ille excitatus inueniens ad episcopum celebrantē accessit: et corā omni populo peccatum suū confitens: cuncta vrsa: et gesta narrauit: eiusque chirographum cunctis ostēdit: qui ex luce a virgine contracta facie: vt sol resplendere visus fuit: et in eodem loco per triduum in oratione perseuerauit. Innocē sequentiam illam composuit Huc maria gratia plena dñis tecū ego serena. In qua et de seipso: et de eius miraculo mentionem facit: et elapsis tribus diebus ad xpm migravit. In cuius transitu audite sunt voces angelice concinētes. Sepultusque est in ecclesia celsice: per quem deus multa miracula ostendit.

De sanctis faustino Ianuario et martiali martyribz. Cap. lxi.

Faustinus Ianuarii martialis martyres in hispaniis ciuitate corduba passi sunt: qui primo equitum penna cruciati: deinde supercilij excoriatis: auribus quoque et naribus percisis: deinde etiam

superioribus euulsi: ad vltimum ignis passionē gloriosum martyriū consumauerunt: tertio idus octobris: vt ait ado in martylogio suo.

De sancto Calixto papa et martyre. Cap. lxiij.

Calixtus papa et martyr huius nominis primus in urbe romana ex parte demerrio de regione vrbis rauenensis Zepherino romano pontifice in episcopatu successit: et sedit annos. v. menses duos: dies. x. Hic constituit festiuitatem die sabbati ter in an-

no fieri: frumenti: vini: et olei sicut propheta. Ad huc quoque supra. lxiij. anni rpa. lxiij. indixit omni ecclesie ieiunia. primū vernale. secundū estiuale. tertium autumnale. quartū hyemale. In quibus etiam precepit ordinatio fieri: quod nec ipse: nec alius quilibet romano: potest fieri a beati petri: vsque ad sancti siluestri rpa legatur celebrasse ordinationes: nisi in mense decembris. Hic idem prohibuit: vt in accusatione presbyterorum infames et suspecti et inimici non susciperent. Eos quoque hereticos nominauit: qui dicunt sacerdotes post lapsum si dignam egerint penitentiam: non posse ad pristinos redire honores. Hic fecit ecclesiam sancte marie trans tyberim: et cimiteriū in via apia construxit: quod suo nomine vocatur cimiteriū um calixti ad caracumbas: vbi plurima multitudo martyrum sepulta est. Huius tempore imperante alexandro: pars eminentior capitolij de usino incendio concremata est: et sinistra manus aurea idoli iouis fulmine liquefacta est. Tunc sacerdotes ad imperatorem venerunt: petentes vt dii irati sacrificijs placarentur. Dum ergo offerent celo sereno mane die iouis: repente de iuno fulmine quattuor sacerdotes idolorum mortui sunt: et ara iouis concremata est: et sol obscuratus est: ita vt populus fugeret extra muros. Cum autem palmatus consul audiret: quod Calixtus cum suis clericis: et multis christianis trans tyberim latiraret: rogauit imperatorem: vt christiani per quos hoc malum ciuitati contingerat: ad purgationem vrbis penitus delecerentur. Qui dum de mandato imperatoris cum militibus trans tyberim properasset: vt calepodium presbyterum cum alijs christianis comprehenderet decem milites: qui domum intrauerant excitati sunt. Quod alexander conspicit: iussit omnem populum pro liberatione militum deo mercurio immolare. Sed cum vna ex virginibus pagano: arrepta a demonio deum christianorum verum: et vnicum acclamaret: conuersus est Palmatus consul: et cum vxore et filijs ac omni familia numero quadraginta duo baptizati sunt a sancto Calixto papa. Conuersus est et simplicius senator: et Felix cum filia sua Banda: quam prefatus Palmatus a paratysi liberauit: qui omnes ab eodem pontifice baptizati: detenti sunt vna cum Calepodio presbytero: et ab imperatore alexandro pariter deo collati: vt hec omnia superius dicta sunt in passione calepodij et sociorum sexto idus maij. Quorum omnium corpora Calixtus pontifex in suo cimiterio sepeluit. Deinde alexander imperator: calixtum papam detentum quinq; diebus sine cibo et potu manere fecit: deinde fustibus cesum in custodiam artissimā recludi. Qui per noctem apparens beatus Calepodius martyr cum ingenti lumine: ipsum in timore domini confortauit. Quod cernens miles quidam nomine Priuatus: qui erat viceribus plenus ad pedes